

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Van zeven tot tien regels. f 0.15.
 Van elf tot zestien regels. f 0.15.
 Van zeventien tot twintig regels. f 0.15.
 Van een tot zes regels. f 0.15.
 Van zeven tot tien regels. f 0.15.
 Van elf tot zestien regels. f 0.15.
 Van zeventien tot twintig regels. f 0.15.

WOENSDAG 28 JUNIJ.

UITGEVER, DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden
 Voor de overige steden des Rijks

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 70, Ned. Cour.

H. O. S.

De "versleten rigting" de "kloof" overtrekken, die
 het ministerie voordeden jaar zoo gelukkig was te zien
 tusschen zich en haar?

Neen! kort en vast, Neen!

De "versleten rigting" laat de kloof voor rekening

aan het ministerie met zijne liberaliteit "in anderen zin."

Zij heeft de "kloof" niet willen doorkruipen in de

aan der verguizing en der belasting; zij heeft lust

in behoefte om ze thans over te springen.

Die "versleten rigting" is, was, en blijft eene

andere dan de "tegenovergestelde rigting."

De "versleten rigting" is, was, en zal het "ver-

leten" als den geuzen-bedelpenning dragen, ten blijke

der kortzigtigheid van onberaden raadslieden; want,

door haar en door haar alleen, is aan de behoefte des

lands te voldoen.

Deze onze rigting is bedaarde vooruitgang, maar

toch altijd vooruitgang, vrije ontwikkeling, vrije be-

weging, vrije handel, onder een zuinig en krachtig

bestuur, dat regtvaardig en gelijk is voor alle land-

genooten, voor hoogen en lagen, voor kapitalisten en

armen; dat ambten en eereposten niet beschouwt als

een hulpmiddel voor vrienden en familie; dat de regeer-

kunst niet stelt in gevele en gedreig, uitsluiting en

inpakking, kunsten en gunsten, veel belovende voor-

den in het openbaar en tegenovergestelde handelingen;

het gevele van aandeel in het hulpmiddel, of het plaatsen

op een zwart boek; dat niet meent den naam des Konings

steeds op de lippen te moeten hebben, maar tot haren

eersten pligt rekent de handhaving der waardigheid

van den kroon der Nederlanden.

Die met haar wil zijn, moet met haar medegaan;

zij kan zich niet voegen naar eene andere rigting, zonder

op te houden te zijn wat zij is.

Naar hare beginselen moet zij ondersteunen wat goed

is, moet zij helpen tot stand brengen, wat op haren

weg ligt, ook al wordt het voorgesteld door personen,

die verkondigen, dat zij eene andere rigting volgen;

maar zij erkent niet als hare vrienden, dan die stand-

vast zijn in de leer en hare rigting volgen uit over-

tuiging en uit liefde tot ons oude Nederland, het land

der vrijheid.

Herziening van het 's Graven-

haagsche belastingstelsel.

II.

Wij hebben reeds aangetoond, dat niets verhinderen

kan, om de gemeente-opcenten op de grondlasten en

personele belasting te heffen tot het maximum bij de

art. 241 en 242 der Gemeentewet toegestaan, en be-

merken, dat het verslag (bl. 18), dat daardoor voor de

gemeentekas eene vermeerdering van inkomsten, ten

bedrage van f 74,600, zou voortvloeijen. Dat voordeel

kan evenwel niet opwegen tegen het verlies, dat de

gemeentekas lijdt met de vermindering van 67½ opcenten

op de tarwe, 22½ opcenten op de rogge en 60 opcenten

van het geslagt, hetwelk berekend wordt op eene som

van f 108,655 (bl. 35). Het tekort van f 34,055 zou

dus op eene andere wijze moeten gevonden worden.

Welke zwagtheid bestaat er, om eene directe belasting tot

dat bedrag in te voeren op gelijken voet als sedert 1 Jan.

1853 te Delft plaats heeft; of, zoo wij op de bereke-

ningen der commissie kunnen vertrouwen, een hoof-

delijken omslag of directe belasting van b. v. f 15,000,

waardoor de bevoegdheid, om van de tarwe, het

geslagt, den wijn en het gedistilleerd meer dan

100 opcenten te heffen, wordt verkregen?

De commissie schijnt noch tot het een, noch tot het

ander gezind te zijn, omdat zij, tot welken prijs ook, het

bestaande stelsel van belastingen wil behouden. Wij

moeten tot welken prijs ook, en wij gevoelen ons ver-

plicht, zulks nader te verklaren.

Zij meent, dat vermindering der gemeente-opcenten
 op het *gemaal en geslagt* zal zijn *schade* voor de ge-
 meentekas, *voordeel* voor de leveranciers en voor de
 verbruikers uitsluitend *nadeel* (bl. 33). Dat beweren
 steunt op de berekening, dat de vermindering geen
 daling in den winkelprijs kan te weeg brengen, maar
 de leverancier alleen het voordeel trekken zal, dat nu
 de gemeentekas geniet.

Bij eenig nadenken zal de dwaasheid van dit beweren
 in het oog springen. De gemeenteaccijns van het tarwe-
 brood bijv. is per pond 2 $\frac{7}{100}$ cent; deze is in den win-
 kelprijs begrepen. Vermindert men nu den accijns met 67½
 opcenten, dan wordt de winkelprijs ruim ééne cent
 minder. Maar, zegt men, dat verschil tusschen ééne
 cent en 1 $\frac{1}{100}$ cent steekt de leverancier in den zak.
 Dat zou waar zijn, zoo de winkelprijs van het brood
 altijd afgezonderd van het bedrag van den accijns werd
 berekend. Naar de eigen berekening van de commissie
 bestaat hetzelfde bezwaar, wat zij oppert, nu reeds. De
 rijks- en gemeenteaccijns per Ned. pond brood wordt
 door haar berekend op 4 $\frac{27}{100}$ cts (bl. 20); en zij geeft
 die op tegen bijna 5 cents; dus steekt de bakker immers
 1 $\frac{13}{100}$ cts. per pond brood in den zak? Zoo de commissie,
 in plaats van 100 opcenten van de tarwe, 93 opcenten
 voordraagt, zou het bezwaar, dat zij oppert en nu ook
 bestaat, geheel weggenomen zijn; want dan bedroeg de
 gemeenteaccijns juist 1 $\frac{5}{100}$ cent per Ned. pond, en de
 opbrengst van 93 of 100 opcenten zal niet verschillen
 met die, welke thans door haar is geraamd.

Op dezelfde wijze zouden wij de nietigheid van het
 bezwaar, ook ten aanzien van het roggebrood, het
 rund- en kalfsvleesch kunnen aantoonen; maar wij
 achten zulks onnoodig, omdat wij het bedrag van den
 accijns zoodanig in den winkelprijs begrepen achten,
 dat het onder de kosten van bereiding en aankoop der
 grondstof is berekend; maar wel achten wij dat bezwaar
 geldig bij den invoer van brood van buiten de gemeente,
 zoo als nu wellicht in plaats van 2 $\frac{7}{100}$, drie cents wordt
 geheven ten bezware van den buitenbakker.

Wij herhalen het: tot elken prijs wil de Commissie
 het bestaande belastingstelsel behouden.

Er heerscht, o. i., in het verslag een radicaal gebrek,
 daar het den waren toestand van het plaatselijk finantie-
 wezen verbergt.

In de berekening, welk verlies de gemeentekas zal
 lijden (bl. 18), wordt de gemiddelde opbrengst van
 1848—1853 tot grondslag gelegd. Wij gelooven, dat
 de uitkomsten van het laatste jaar een beteren maatstaf
 aan de hand geven, die ook bij de raming der op-
 brengst voor de gemeente-begroting is voorgeschreven.
 Maar, wat vooral opmerking baart, is, dat bij de bere-
 kening van het verlies, niet is gelet op de bij belas-
 ting-heffingen plaats hebbende ervaring, dat bij ver-
 mindering van den maatstaf der belasting de opbrengst
 niet in gelijke evenredigheid daalt, zoodat het bedrag
 van hetgeen men meende te zullen verliezen, wel met
 f 8000 kan verminderd worden.

Maar er is nog meer. Als wij de begroting voor
 1854 in de hand nemen, bemerken wij, dat de eerste
 post van de inkomsten, de belangrijke som van
 f 24,122.26, het batig slot van een vorig jaar betreft,
 en de vraag rijst bij ons op, of in het vervolg elk
 jaar, dus ook reeds voor 1855, op zulk eene bate,
 onmisbaar tot behoud van het evenwigt tusschen in-
 komsten en uitgaven, zal kunnen gerekend worden?
 Wordt die vraag toestemmend beantwoord, dan is het
 waar, dat de inkomsten te laag en de uitgaven te hoog
 worden geraamd. Bij een ontkennend antwoord, is
 onze bedenking van groote waarde, dat de toestand
 van het plaatselijk finantie-wezen eene *verhooging* van
 de plaatselijke belastingen vordert.

Uit het verslag blijkt niet onduidelijk, dat men het
 rapport van het belastingstelsel te Amsterdam heeft
 geraadpleegd, zonder evenwel het daarbij gegeven voor-
 beeld, om den geheelen finantielen toestand op te
 leggen, na te volgen. De commissie wil van de over-
 gevende magt een bill van indertien art. 255 der Gemeentewet,
 en wij denken dat de Gemeente-

raad te 's Gravenhage de onbeperkte uitbreiding van
 het accijnsstelsel te vergunnen; want nu de verhoogin-
 gen der gemeente-opcenten op de grondlasten en op
 de personele belasting en de invoering van eene eigene
 directe belasting wordt afgeraden, schiet er niet anders
 over dan eene vermeerdering van het getal opcenten
 op het gemaal en op het geslagt accijnsen, die
 door de commissie in bijzondere bescherming genomen
 worden.

Tegen dat beginsel strijden wij met dezelfde wapenen,
 die ons ten dienste stonden, toen wij den strijd voerden
 tegen het bestaande Rijks-belastingstelsel. Wij zijn er
 evenwel zeker van, dat het voorstel der commissie,
 zoo het al bijval vond bij den Gemeenteraad, geen
 gunstig onthaal zal vinden bij de Regering, hoofdzakelijk
 reeds daarom, dat het verslag wel zegt, wat men
niet wil, maar geenszins wat men wil. Maar behalve
 dat, is het niet moeilijk met korte trekken den Ge-
 meenteraad aan te duiden, op hoedanige wijze de her-
 ziening van het plaatselijk belastingstelsel, de regeling
 van het finantiël huishouden, in volkomen overeen-
 stemming met de Gemeentewet kan plaats hebben.

Wij gelooven, dat onze bestrijding van het verslag
 geen tegenspraak dult. Onze bezwaren mogten wij
 niet onthouden, vooral omdat het hier weder betreft
 de verdediging van eene onzer voornaamste organieke
 wetten, die de Grondwetsherziening deed geboren wor-
 den, tegen reactionnaire velleiteiten.

De *Nederlander* wil het doen voorkomen, alsof de
Tijd "bij de vrijzinnige bondgenooten voor den herop-
 hebbenden geloofsverwant (d. i. het Ministerie) inder-
 cedeert".

Dat wordt afgeleid uit de volgende zinsleden van
 de *Tijd*:

Ter karakterisering van onzen tegenwoordigen politieken toe-
 stand mag niet onvermeld blijven wat de *Grondwet* heden beschrijft,
 ongetwijfeld met het oog op de dezer dagen veel besprokene
 eventualiteit van eenige toenadering tusschen de Regering en de
 constitutionnele partij. Wij leiden uit hare woorden geene ge-
 volgtrekkingen af; genoeg zij het ze te constateren, en daar-
 tegenover in herinnering te brengen de leuze der constitution-
 nelle partij: "milde toepassing der Grondwet en bevordering
 der volkswelvaart en der algemeene belangen."

Wij, voor ons, gelooven niet, dat de *Tijd* de rol
 van *pacificateur*, door middel van *transactie*, zou willen
 spelen. Integendeel, wij zien in de aangehaalde woor-
 den niets anders, dan het *constateren* van de verkla-
 ring, dat de "versleten rigting" niet voornemens is,
 om over de "kloof, die de heer VAN HALL schiep,
 "heen te springen", hetgeen versterkt wordt door de
 gelijktijdige herinnering aan ons programma, dat zulk
 een *salto mortale* onmogelijk maakt. Wij transigeren
 niet met onze beginselen, en zijn daarom ook bestrij-
 ders noch verdedigers van personen. Al wie onze be-
 ginselen eerlijk en oprecht is toegedaan, al wie ze
 eerlijk wil helpen handhaven en toepassen, kan op onze
 ondersteuning rekening maken. *Intercessie* komt niet
 te pas, waar alleen van *daden* sprake zijn kan.

De *Fakkel* noemt eenige "duistere personen" die
 de bewering der anti-revolutionairen, dat zij bij de
Fakkel, tijdens de April-beweging, een rol hebben
 hebben.

Het zoogenaamde "duistere personeel" is aller-
 interessantst. Wij hebben het in de April-beweging hebben wij
 geen eerste rol gespeeld, maar wij die beweging als te laat
 beschouwen met betrekking tot het doel, dat zij beoogde; en
 toch meenen wij te weten wie het zijn geweest, die de reeds
 sedert lang gespannen enaren toen met eene krachtige hand heb-
 ben geleid. Tot hen behoorden ook vrienden van Groen.
 Hebben dezen zulks gedaan buiten medeweten van hun aanvoer-
 der? Immers neen. Hebben dezen buiten diens medeweten, zich
 toeschietelijk aangesteld en woorden des vredes doen hooren?
 Hebben dezen buiten diens medeweten, wij veroorloven ons nog

een paar vragen, het bekende stuk van Hofstede de Groot in de *Nederlander* geplaatst en met de onzen geraadpleegd en besloten, wie in de onderscheidene kiesdistricten als kandidaten voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer moesten worden gesteld en van weerskanten aanbevolen? Zoo Groen deze vragen met ja durft beantwoorden, — zoo hij verklaren durft, dat hij zich buiten alles heeft gehouden, dan compromitteert hij of zich zelf, of zijne Utrechtsche vrienden.

Eenige opheldering van de zijde van de *Nederlander*, ook in verband met het derde „duistere punt“, waarin van Dr. Kemink's stap tot verzoening met de *Fakket*, eenigen tijd vóór de April-beweging, gehandeld wordt, kan inderdaad niet overbodig schijnen. Dagelijks toch wordt het, bij de ontdekking der plaats gegrepen zamen- spanningen, meer openbaar, met hoe weinig regt men op de vrucht eener nationale impulsie heeft kunnen wijzen. Het was de innationale impulsie van enkele drijvers, wier afkeer jegens den gemeenschappelijken vijand, voor een korten poos, eigen veeten kon doen vergeten.

De helderheid van het betoog noopt ons, ter ken- schetsing van den aard der verschillen over het *anti-revolutionnaire Staatsregt* het volgende uit Ds. Fruin's brochure over te nemen.

„Een tweede voorbeeld van Mr. Rochussen's verwantschap met de revolutionairen, levert zijn begrip van den oorsprong der Staten. Hij wijkt daarin alweder af van hetgeen Mr. Groen en Mr. van der Kemp vroeger geleerd hebben. Hooren wij den laatste het eerst.“

„De Staat is geene oorspronkelijke instelling Gods, maar een noodzakelijk kwaad, ter oorzaak van der menschen val en verdorvenheid tot instandhouding van het maatschappelijk leven, hetwelk de oorspronkelijke instelling Gods is.“ (1)

Men kan verwonderd zijn, dat Mr. van der Kemp Gods ver- ordeningen zoo nauwkeurig kent, maar zijne meening is niet twijfelachtig: zonder zonde geen staat. Eveneens oordeelt de heer Groen.

„Voor hen, die zich van den invloed eener Christelijke be- schouwing op het Staats- en Volkenregt nog geene duidelijke begrippen hebben gevormd, moge een merkwaardig voorbeeld hier worden geplaatst. Wat heeft, zal menige schrander zeggen, b. v. de erfzonde met het staatsregt gemeen? Zeer veel. „ant- woordt art. 36 onzer Geloofsbelijdenis, hetwelk over het wezen der Staten beter en dieper inzicht bevat dan men in een gan- sche Bibliotheek der meest opgezichte Staatsregtschrijvers aan- treffen zal. God heeft uit oorzaak der verdorvenheid des men- schelijken geslachten overheden verordend.“ (2)

Daar nu overheden zonder staat, en staat zonder overheden niet denkbaar zijn, is ook hier de kern der redenering: zonder zonde geen staat. Hoe veel waarde de heer Groen aan dit be- ginsel hecht, blijkt uit de verrassende inkleeding, en daaruit dat hij in latere geschriften nog tweemaal de plaats heeft uit- geschreven. (3)

Hoe zullen wij nu daarmede rijmen wat de heer Rochussen leert: „Het bestaan van den Staat is geen gevolg der zonde, maar alleen de onvolmaaktheden en gebreken in de inrigting van iederen bijzonderen Staat komen daaruit voort.“ (4) Als ik wel zie, hebben wij hier lijnrechte tegenspraak van hetgeen door de heeren Groen en van der Kemp als hoofdbeginsel wordt verkondigd. En, wat vooral merkwaardig is, de heer Rochussen leert niets nieuws, maar herhaalt eenvoudig wat door de beste schrijvers der „revolutionairen“ sedert lang geschreven is. Zijn geheele betoog, dat met de nitgeschrevene woorden eindigt, hoe de mensch van natuur een maatschappelijk wezen is, dat zijne bestemming niet buiten de zamenleving bereiken kan, hoe de algemeene maatschappij zich in staten verdeelt, wier inrigting onder verschillende omstandigheden verschillend zal uitvallen, is honderdmaal door de constitutionele staatsregtschrijvers uiteengezet. Ik wijs, met voorbijgang van vele uitstekende staatsmannen, in het bijzonder op den Positivist Aug. Comte zoowel, omdat zijn geheel stelsel hem vrijwaart tegen de verdenking van tot de antirevolutionairen over te hellen, als ook vooral om de voor- treffelijkheid van zijn betoog. Het is vervat in de 50ste les van zijn *Cours de Philosophie Positive*. Hij bestrijdt daar de ver- onderde theorie van een maatschappelijk verdrag, en erkent den oorsprong der maatschappij in eene aangeboren neiging van den mensch tot zamenleving, onafhankelijk van elke zelfzuchtige be- rekening, en dikwerf tegen de bijzondere belangen der enkelen in. Hij doet opmerken, dat de zamenleving niet zou tot stand gekomen zijn, indien zij alleen uit de berekening van het eigen- belang moest ontstaan zijn; want zulk eene berekening kan eerst door de ervaring in de zamenleving zelve opkomen, en in de eerste tijden zijn zeker niet alle bijzondere belangen het best in de maatschappij bevorderd. Er is dus iets in de natuur des menschen dat hem, zonder overleg, tot zamenleven, tot maat- schap drijft.

Deze voorstelling dunk mij is, in beginsel en gevolgen, eene andere dan die van Rousseau; zij wordt door bijna alle staat- kundigen in gewijzigden vorm voorgestaan; en toch zou men meenen, als men alleen met de anti-revolutionairen te rade ging, dat allen, die zich niet tot hunne gemeenschap beken- nen, van niets anders dan van Rousseau's maatschappelijk verdrag willen weten. Reeds voor jaren beklagde zich de heer den Tex over die aantijging: „Een ieder (getuigde hij daarentegen), die bij de beoefening van het Staatsregt de geschiedenis niet ver- loochent heeft sinds lang die dwaalbegrippen van het Contrat Social verworpen.“ (5) en hij geeft daarbij eene verklaring van den oorsprong des maatschappelijken levens, geheel overeenko- mende met die van Mr. Rochussen. Desniettenstaande is hij door den heer Groen onder de revolutionairen verstooten, en hij is moeten eindigen met te zeggen „dat hij zich niet als bond- genoot wilde opdringen aan iemand die hem als vijand, als ge- heel andersdenkend, onvoorwaardelijk verwerpt, en niets met hem te doen wil hebben.“ (6) Hoe kan nu de heer Groen door

zijn dagblad den heer Rochussen als anti-revolutionnaire laten aanbevelen, daar deze van geene andere beginsels uitgaat dan de heer den Tex, en het tegendeel leert van wat de hoofden der anti-revolutionnaire partij als beginsel der wijsheid ten allen tijde verkondigd hebben.

Het zou mij niet moeilijk vallen, de afwijkingen van Mr. Rochussen omtrent menig ander punt aan te wijzen, maar ik wil het liever hierbij laten. Uit het behandelde blijkt genoeg- zaam, dat wij ons reeds in twee anti-revolutionnaire stelsels verheugen, die niet gemakkelijk in overeenstemming te brengen zijn. Het is te wenschen, dat wij spoedig vernemen of de oud- anti-revolutionairen tot het nieuwe stelsel bekeerd zijn, dan of Mr. Rochussen voor onregtzinnig moet gehouden worden. Voor- alsnog blijven wij het ware systeem aitsluitend in Mr. Groen's geschriften, bij voorkom in de later verschenen, zoeken; en wij gebruiken de opmerkingen van den heer Rochussen slechts ter vergelijking en aanvulling.

Buitenland.

ENGELAND.

De Koning van Portugal en zijn broeder vertrekken morgen naar Schotland. Zij zullen zich eenigen tijd te Edinburg ophouden.

— Het is eenige Engelsche ingenieurs, die in Russische dienst waren, mogen gelukken te ontsnappen. Zij zijn bij de admiraliteit te Londen aangekomen, waar zij zeer goed zijn ontvangen. Zij zullen ongetwijfeld belangrijke bijzon- derheden over een aantal punten betrekkelijk de zeemagt van Rusland kunnen mededeelen.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* deelt verschillende besluiten mede, waarbij de maatregelen door de Regering genomen, om den han- del en den aanvoer van levensmiddelen te bevorderen, (maatregelen, die met 31 Julij zouden ophouden), tot 31 December worden verlengd. Aan het hoofd van die maat- regelen is, gelijk men weet, geplaatst de vrije invoer van granen.

DENEMARKEN.

Den 20 dezer zijn drie schepen van het Noorweegsche eskader onder bevel van den s. b. n. Hesselberg, ter reede van Kopenhagen aangekomen. Men geloofde in die hoofd- stad, dat eenige schepen van het Deensche smaldeel zich bij die van het Noorweegsche zouden voegen, om in de Oostzee gemeenschappelijk te handelen. De Koning van Denemarken had het militaire kamp bezocht, dat in de omstreken der hoofdstad was gevestigd, en waarvan de troepen eene aanzienlijke legermagt uitmaakten. Met de bewapening en versterking van vestingen en kusten wordt ijverig voortgegaan.

GRIEKENLAND.

Keizer Napoleon heeft den 25 dezer in een bijzonder gehoor ontvangen den heer Maurocordato, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning Griekenland. Hij heeft afscheid genomen van den keizer, voor dat hij naar Griekenland vertrok, waar hij opgeroe- pen is om het voorzitterschap van den Raad op zich te nemen. De heer Maurocordato verlaat Parijs, om die be- trekking te aanvaarden, zoodat de vroeger medegedeelde berichten van tegenovergestelden aard, ongegrond waren.

— Telegrafische berichten uit Triest melden, dat men aldaar berigt heeft bekomen uit Smirna, inhoudende: dat den 12en het Nederlandsche oorlogsfregat *Doggersbank* bij die stad op strand was geraakt, en dat het Oosten- rijkse fregat *Bellona* derwaarts was bestemd, om hulp te bieden. Het berigt van het op strand geraken van dien bodem is ook in Marseille aangebragt, doch met bijvoeging, dat men hoop had, den bodem onbeschadigd te zullen afbrengen.

SPANJE.

De toestand van dit land is onbegrijpelijk. De vrienden van het Ministerie stellen het voor, dat het op goede grondslagen gevestigd is, en dat het oeconomische en fi- nantiële maatregelen beraamt, die zonder groote moeije- lijkheid zullen worden aangenomen. Zijne tegenstanders echter beschouwen het bestaan van dit Kabinet als meer en meer wisselvallig, vooral omdat het buiten staat is wederstand te bieden aan eene geduchte vereeniging, die tegen hetzelfde gesmeed wordt, door de voornaamste leden van de behoudsgezinden en van de vooruitstrevende par- tijen. Men verzekert, dat het hof zich ongerust maakt over hetgeen voorbereid wordt, en dat het er aan denkt het Ministerie te veranderen. Men ziet binnen kort eene geheele omkeering te gemoet. Het is moeilijk na te gaan wat hier waarheid is, maar het is zeker, dat er in Spanje en vooral te Madrid, veel gisting heerscht. De maatregelen, die de regering neemt, strekken daarvan ten bewijze. De pers is bijna aan banden gelegd. Bijna dagelijks worden hooggeplaatste personen of schrijvers in hechtenis geno- men, het land uitgezet of gedeporteerd, zonder eenigen vorm van proces. Die daden van geweld toonen eene span- ning aan, die niet onbepaald kan voortduren. Men ver- verwachtte tegen den 24 eenige beweging te Madrid, maar de politie was waakzaam. Men acht het wenschelijk, dat Spanje uit een staat van zaken gerake, waarin opstand en omwenteling steeds als onvermijdelijk worden beschouwd.

Men heeft eenigen tijd geleden gewag gemaakt van eene poging om de Philippijnsche eilanden in opstand te bren- gen. Het officiële blad van Madrid bevestigt dit, maar voegt er bij, dat de beweging geheel is beteugeld. Het hoofd van den opstand, Suesta genaamd, is gevangen ge- nomen en onmiddellijk opgehangen. Ten gevolge daarvan was de rust dadelijk hersteld.

TURKIJE.

Volgens een telegr. berigt, meldt de Fransche *Moniteur* van 25 dezer, dat de belegering van Silistria op bevel van Keizers is opgebroken en Giurgewo ontruimd is. Het Rus- sische leger trok terug tot achter de Pruth.

De *Times* behelst in zijne derde editie, in overeen- ming met dit berigt, het volgende:

WEENEN, Maandag ochtend. Eergister avond is het woord van Rusland op de nota van Oostenrijk aangekomen.

Het strekt daartoe, dat, als een bewijs van hoogach- ting voor Oostenrijk, Rusland er in toestemt het Turk- grondgebied te ontruimen.

Omer-Pacha rukt met zijne gansche legermagt naar Donau op.

Uit Bombay zijn berigten ontvangen tot 23 Mei. Russische troepen versterken zich te Khiva. Dost Mahan trachtte met de Engelschen vriendschaps-betrekkingen te knoopen.

Het schijnt zeker, dat het antwoord van den Keizer Rusland op de Oostenrijksche nota van 2 Junij l., in avond van 11. Zaterdag te Weenen is ontvangen. Het volgens den een, weigerend, en volgens anderen on- kend. Maar het is duidelijk, dat elk ontwijkend antw- voor de Westelijke mogendheden als eene weigerin- beschouwd worden. De vraag is echter, of de Dui- mogendheden dit evenzoo zullen begrijpen. (Zie de bovenstaande telegrafische dépêches.)

Regtstreeksche berigten uit Konstantinopel houden dat er sedert den laatsten uitval van de bezetting Silistria, die een goeden uitslag voor de belegerden opgeleverd, in de staat van zaken geene verandering gekomen. De vesting scheen niet meer ernstig bedre- worden, en er was sprake van het opbreken van beleg. (Men zie de telegrafische berigten hierboven.) Een deel der hulptroepen, in de laatste haven ontsch- was tot Paravadi, tusschen Varna en Schumla, voortge- en aan den anderen kant tot Bazardjik. Men zegt, de Russische troepen, die dit laatste punt bezetten, bij naderen der Engelsch-Franschen afgetrokken zijn. De heele Russische krijgsmagt, die den regteroever van rivier bezet heeft, schijnt eene beweging te maken zich te vereenigen, hetzij om in massa terug te trek- en in geregelde orde, zonder aan den linkeroever te den verontrust. zich te verwijderen, hetzij om eene poging tegen Silistria te wagen. Maar deze laatste derstelling wordt, ten gevolge van de heden ontva- en boven medegedeelde berigten, geheel onwaarschijn-.

De *Sinai* deelt gunstige berigten mede, nopens het Rus- sche leger in Azie, dat 70,000 man sterk, goed ge- gesteld, en goed gevestigd is op 3 linien aan de grens.

Ten aanzien der vloeten, zeide men, dat het eskader den vice-admiraal Bruat bevel had bekomen, zich in de Zwarte Zee met die der vice-admiraals Hamelin en Dund- vereenigen, ten einde met gezamenlijke kracht te we- kunnen gaan. Naar het schijnt is men weder op het beeld gekomen, een aanval tegen Sebastopol te wagen.

Uit eene dépêche, gedagteekend Stettin 22 Junij, blijkt, dat 40 oorlogschepen, waaronder 16 à 17 driema- in het gezigt waren van het Westelijk uiteinde van eiland Kroonstadt. De Engelsche dagbladen leiden af, dat een aanval tegen die vesting niet lang meer achter blijven. Anderen verzekeren echter, dat die- ing der Engelsch-Fransche vloot geen ander doel, dan eene groote herkenning in de wateren, nabij de- ting, daar volgens het gevoelen van bevoegde m- een aanval zonder medewerking van eene talrijke kanonneerbooten ontzettende en men zou haast zegg- overkomelijke moeilijkheden zou aanbieden.

Men weet, dat gisteren, Maandagavond, lord Al- in het Britsche Hoogerhuis ophelderingen zou geven zijne laatste redevoering, die, naar zijne eigene verk- zooveel verkeerde begrippen heeft doen ontstaan. Men looft, dat die ophelderingen, zoo zij de te gunstige legging voor Rusland, welke men aan de woorden den edelen lord heeft gegeven, mogten vernietigen, uitslag kunnen hebben, den heer Lajard aan te sp- af te zien van zijn voornemen, om aanstaande Don- in het Lagerhuis een voorstel te doen, dat de str- zou hebben een votum van wantrouwen tegen het van het Ministerie uit te lokken.

De berigten nopens den Griekschen opstand luiden stig. Hadgi-Petros heeft zich werkelijk onderworpen.

CHINA.

Uit Triest wordt van 24 Junij gemeld: Te Shanghai wordt de rust door krachtige middelen gehand- Shoughne is rustig, doch Courton was het toonaf- onlusten. Men sprak van eene door de keizerlijke be- behaalde overwinning. Uit Shanghai wordt van 22 Junij geschreven, dat de stad toen rustig was, en eene zeemagt voor de haven gestationneerd was. Het land bleef aan verschrikkelijke ordeloosheid prijs ge-

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

AVONDBITTING VAN MAANDAG 26 JUNIJ.

Aan de orde van den dag is de beraadslaging over ontwerp van wet tot wijziging der wetten betref- heffing van den accijns op het gemaal. De heer VAN BEECK VOLLENHOVEN rangschikt

(1) Onbestaanbaarheid der Grondwet. bl. 26

(2) Beschouwingen. bl. 44.

(3) Vrijheid, gelijkheid en broederschap. V. bl. 7. Grond- wetwijziging. bl. 384.

(4) Bl. 8.

(5) Jaarboeken. XI. bl. 226.

(6) Jaarboeken. XI. bl. 808.

bestrijders van dit ontwerp. Het uitgedrukte doel van het ontwerp om belemmeringen weg te nemen, tot het verkeer van molens of inrigtingen, waar tarwe tot meel worden den handel wordt bereid, juist hij toe; dat is uitwendig, maar hij vraagt of dit doel door het ontwerp te bereiken is. Z. i. neen. Hij ontwikkelt dit kortelijk, en houdt zich daarbij aan de wet, zonder te treden in den inhoud van het gemaak zelf. Het stelt belemmeringen daar, die de concurrentie met het buitenland schaden. Hij wijst op de artt. 11, 12, 14 en 17 en veronderstelt. De fabrikant hier te lande zal groote uitschot van kapitaal noodig hebben, en dus meer renteverliezen ondergaan, dan de buitenlander. Zijne slotsom is, dat men het stelsel van crediet en afschrijving op crediet had moeten aannemen. Overigens zal de vrijheid van handel grootte peilingen worden door de bepalingen omtrent de formaliteiten, die hier te minder noodig zijn, omdat ten degeene vrees voor smokkelarij, zoo als bij gewone fabriekarij, op kleine schaal, het geval kan zijn. Zijn ander bezwaar is, en dit is wel het grootste, de verhouding n. l. van hetgeen naar de wet het graan aan zuiver meel zal moeten opleveren, alles onder bootfijne bepalingen, zoodat elke verbetering van industrie, den industrieel strafschuldig maakt. Al die bezwaren treffen den buitenlandschen fabrikant niet. Deze is er op uit, om het meest mogelijke meel uit de graansoorten te verkrijgen, en hij is daarin door geene fiscale bepalingen gehinderd. Welnu, hoe zal dan het doel der wet, concurrentie met het buitenland, ooit, naar deze wet, bereikt kunnen worden? Hij heeft nog een ander bezwaar, ontrent art. 11, volgens hetwelk geen uitslag van gemalen tarwe van den molen en daartoe behoorende gebouwen mag geschieden, zoo niet gelijktijdig met het meel worden afgevoerd de zemelen en den afval, ieder in afzonderlijke zakken, ook al weder, naar de verhouding in artt. 12 en 13 uitgedrukt. Ook met deze bezwaren, zoo zeer in strijd met de geheele techniek dier industrie, heeft de buitenlandsche fabrikant niet te kampen, zoodat, ook in dit opzicht, het doel der wet (concurrentie met het buitenland) niet zal kunnen worden bereikt. De opmerking, dat de Limburgsche fabrikant de verhouding in de wet geenszins goedkeurt, doet niets af; want deze fabrikant behoeft het Limburgsch graan, dat van mindere gehalte is, dan de fijnere soorten van de Oostzee en zelfs van Zeeland. Hij bestrijdt het argument door sommigen in de Tweede Kamer aangevoerd, dat als de wet niet haat, zij ook niet schaden kan, en dat de Regering wel spoedig de wet zal herzien. Hij antwoordt daarop, dat dit eene gevaarlijke proefneming, vooral in ons land is, waar, als eenmaal eene zaak mislukt, men niet ligt op nieuw een dergelijken tak van industrie zal aanvaatten.

De heer VAN DAM VAN ISSELT betwijfelt het, of de bezwaren van den vorigen Spr. zoo groot zijn, dat dit tot deze afstemming zou moeten leiden. Hij gelooft dat, als deze Kamer dit ontwerp verwerpt er dan een verkeerd indruk ten aanzien van de belasting zal worden gemaakt, en dat men dan gretig de gelegenheid zal aangrijpen om te zeggen, zie, ook deze Kamer heeft dat fatale belastingstelsel veroordeeld. Dan zullen de couranten weder gaan opruijen en zullen zij, al de gemoedelijke bezwaren van den heer van Beeck Vollenhoven ter zijde latende, alleen drukken op de afschaffing van de belasting zelve. Hij ontwikkelt dat denkbeeld met de hem eigenaardige woordenkeus, en treedt daarbij in politieke uitweidingen tegen hetgeen hij noemt de zoogenaamde vrienden des volks, die steeds afschaffing van belastingen tot leuze hebben.

De heer VAN RIJCKEVORSEL is niet zoo ongunstig voor de wet gestemd, als de heer van Beeck Vollenhoven, maar deelt toch niet wat de heer van Dam gezegd heeft. Op hem hebben al die staatkundige beschouwingen van den heer van Dam geen invloed; ook niet de vraag nopens de afschaffing of het behoud van den accijns op het gemaal. Hij zal de wet op zich zelve beschouwen. De bezwaren nopens de economie, en de uitvoering der wet, in de andere Kamer gemaakt, hebben op hem een grooter indruk te weeg gebracht. Hij deelt ook vele der bedenkingen van den eersten Spr. nopens art. 11. Hij ziet ook niet in, waarom het meel niet in entrepôts mag gehouden worden, en Spr. acht, waarom men den accijns niet eerst zou kunnen heffen, als het meel in consumptie komt. Zijne hoofdbedenkingen tegen de wet is de verhouding daarin gesteld, in verband met de controle en de kosten daaraan verbonden, zoodat hij het een grooter kwaad zou achten, als er eene wet wierd daargesteld, die de fraude mogelijk maakte.

De heer VAN SWINDEREN heeft bezwaren tegen het ontwerp. Het voornaamste is dit: Hoe kan men concurreren met den vreemde, in wiens land de grondstof niet belast is en hier wel. Na de rede van den heer van Beeck Vollenhoven is bij hem allen twijfel verdwenen. Deze heeft de gronden dezer wet, ook wat het technische gedeelte betreft, helder uiteengezet. Hij zal die wet afstemmen; doch hij wil niet beschouwd hebben als eene afkeuring jegens den tegenwoordigen Minister van Financiën, van wien het ontwerp niet afkomstig was, en die in de andere Kamer voor de wet glansrijk heeft verdedigd.

De heer REGOUT vindt stof tot hulde aan de Regering om de prikkel, die ze geeft om een tak van industrie te ontwikkelen, en dus den ondernemingsgeest aan te wakken. Veel van de bezwaren zouden uit den weg kunnen worden geruimd, als men de vrijheid geeft, om het meel op te slaan, gelijk de heer van Rijckevorsel heeft voorgesteld. Deze wet zal een voordeel aan den handel, de scheepvaart en de industrie opleveren.

De heer DE SITTER was aanvankelijk gunstig voor het ontwerp gestemd. Doch dit verminderde bij het nagaan van den inhoud der wet en de Memorie van Toelichting. Er zal geene concurrentie mogelijk zijn, niet alleen met het binnenland, maar ook niet met de inlandsche industriëlen, die met groot kapitaal dezen tak zullen gaan uitoefenen. Hij voorziet uit deze wet het verval van de kleine molenaars, bij gebrek aan genoegzame fondsen om zulke uitgebreide fabrieken van kunstmatige meelbereiding op te rigten. Het gevolg der wet zal zijn: vermeerdering van armoede en ongerief voor het platteland, die dan het meel van elders zullen moeten trekken. Hij zal tegen de wet stemmen zonder daardoor de goede bedoeling van den Minister van financiën te miskennen of op geringen prijs te schatten.

De heer VAN WESSEM deelt geheel het gevoelen van den heer Vollenhoven en zal op dezelfde gronden tegen het ontwerp stemmen.

De heer DE KEMPENAEER zal ofschoon de wet niet in allen deele goedkeurende, echter zijne stem er aan geven.

De heer VAN SASSE VAN YSSELT zegt, dat liet zijne overtuiging is, dat deze wet aan velen schade, en aan niemand voordeel zal aanbrengen; hij vereenigt zich met heer Vollenhoven en ziet van de wet als gevolg de vernietiging der gewone molenaars.

De MINISTER VAN FINANCIËN treedt in eene wederlegging der gronden tegen de wet aangevoerd en verheugt zich, dat hij hier niet, gelijk in de andere Kamer, behoeft te wederleggen de vele bezwaren, die eigenlijk buiten de wet gelegen waren.

Bij stemming wordt het ontwerp aangenomen met 22 tegen 8 stemmen. — Tegen de heeren: de Sitter, van der Dries, van Eysinga, van Beeck Vollenhoven, van Wessem, van Swinderen, van Sassen en van Sasse van Yssel.

De zitting is daarna gescheiden tot morgen ochtend ten 11 ure.

ZITTING VAN DINGSDAG 27 JUNI.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het ontwerp houdende veranderingen in de straffen op misdrijven gesteld.

De heer BOSCH VAN DRAKESTEIN zegt dat, als het ontwerp gepaard ging met eene voordragt nopens de regterlijke organisatie en eene verbetering in den Code Pénal, hij volgaarne zijne stem aan dit ontwerp zou geven, maar nu het hier slechts eene partiële wijziging geldt, kan hij het niet goedkeuren. Hij voorziet uit deze voordragt te groote ophooping van werkzaamheden bij de arrond.-regtbanken, die nu reeds met vele zaken belast zijn, en waaruit hij vertraging en verwarring vrees.

De heer VAN EYSINGA zegt, dat hij hem de vraag geldt: zullen dit ontwerp en dat nopens de uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters, de indiening van het ontwerp nopens de regterlijke organisatie bespoedigen en bevorderen, of in den weg staan. Van de beantwoording dier vraag zal hij zijne stem afhankelijk maken. Hij behoort tot die leden, die in § 2 van het Verslag het gevoelen hebben uitgedrukt, dat zij liever hadden gezien, dat de Regering reeds nu den arbeid hadde aangevangen tot het ontwerpen van een geheel nieuw strafwetboek, en dit te zamen hadde voorgesteld en in verhand gebracht met de nog steeds gewacht wordende regterlijke organisatie. Maar de verwarring, waarvoor die leden vreesden, zou misschien tot de conclusie kunnen leiden, dat door die toenemende verwarring, de oplossing, de zuivering zal bespoedigd en bevorderd worden. Maar toch schijnt de indiening van de Regterlijke organisatie en een nieuw strafwetboek door deze wetten op den achtergrond te worden geplaatst. Wat het strafwetboek aangaat, zegt hij, dat hij den provisionelen toestand, waarin wij nog verkeeren, afkeurt. Die strekt tot oneer van het land en van de Regering, en de bestending daarvan bij deze ontwerpen, zal zeker niet op eene onverdeelde goedkeuring bij de natie en deze kamer kunnen aanspraak maken.

De heer SASSEN motiveert zijne goedkeurende stem. Door deze wet zal eene lang gewenschte zuivering van den C. P. plaats hebben en de Regtbanken zullen een behoorlijken werkkring erlangen. Nu zijn de Hoven als 't ware in Regtbanken en de Regtbanken in kantonregters veranderd.

Hij vindt gedeeltelijke wijziging van den C. P. beter dan een geheel nieuw strafwetboek. Hij is geen lofredenaar op den C. P., maar hij behoort ook niet tot de onbepaalde bestrijders en de beleedigende verguizers van dat wetboek. Algeheele herzieningen leveren hier te lande ook geene goede uitkomsten op. Men denke aan de wetboeken en veel meer nog aan de wet op de Regterlijke organisatie zelve.

De heer TONCKENS zal het ontwerp niet bestrijden, veelmin verdedigen, maar alleen verklaren, dat zijne uit te brengen stem in verband staat met zijne bezwaren tegen het ontwerp, dat straks zal behandeld worden, nopens de uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters.

De heer INSINGER vraagt inlichting nopens art. 19, waarbij eenige artikelen van het wetboek van strafregt door andere bepalingen worden vervangen. (Het art. heeft betrekking nopens de bedelarij enz.) Hij vraagt wat men verstaat onder openbare inrigting tot voorkoming der bedelarij. Zijn er overal dergelijke inrigtingen? Hij wijdt uit over de benaming der bedelarij, zoowel bij volwassenen als vooral bij zeer jeugdige kinderen. Spr. schetst de verwaarloozing dier ongelukkigen. Hij wenscht te weten: 1°. wat te verstaan is door openbare inrigting? en 2°. of het ook kan uitgemakt worden, dat, als die kinderen van de straat worden opgehouden, zij ook gestraft zullen worden, in dien zin, dat zij in positie zullen verbeteren.

De heer VAN ANDRINGA DE KEMPENAEER vraagt ook inlichting omtrent hetzelfde artikel 19.

De MINISTER VAN JUSTITIE zegt, dat het ontwerp strekt om aan de straffen het karakter van wraakneming te ontnemen en dat de straffen alleen zijn om de maatschappij te beschermen. Het strekt verder om de straffen te matigen, ten einde zoo min mogelijk een onuitwisbaren vlek op den misdadiger te werpen, en hem den weg tot verbetering af te snijden. Het strekt verder om den regter in de gelegenheid te stellen, met juistheid de toerekenbaarheid der straffen te overwegen, zoodat hij niet gedwongen is, eene straf op te leggen, die hij te zwaar acht. Het gevolg zal zijn, dat er meer evenredigheid tusschen het misdrijf en de straf zal bestaan en bijgevolg mindere straf-feloosheid en dus meerdere veiligheid van de individuen en de maatschappij. Niemand heeft het heilzame dier strekking ontkend, en zal men dan om bijkomende omstandigheden al dat goeds verhinderen? Al ware het dat de aanbidding der regterlijke organisatie (moeijelijk te ontwerpen en nog moeilijker misschien om te doen aannemen) werd vertraagd, en zelfs het strafwetboek (ook moeilijker te ontwerpen en misschien onmogelijk om aangenomen te worden, als het ten minste moet behandeld worden op de wijze als in de Tweede Kamer gebruikelijk is), — welnu als dat alles het gevolg was van deze wet, dan vraagt Z. Exc. nog: Zal men aan zooveel ongewisheid, een goeden, heilzamen maatregel afhankelijk maken van eene onzekere regterlijke organisatie en nog onzekerder strafwetboek. Intusschen zal deze wet de regterlijke organisatie niet in den weg staan, maar veeleer bevorderen; want nu zal de uitbreiding van de regtsmagt der kleinere regts-collegiën uitgemaakt zijn en zal men dus een grooteren stap voorwaarts gaan. Tegen het maken van een nieuw strafwetboek bestaan bij hem groote bezwaren. Telkens zeide men: "thans is het tijdstip aangebroken," maar telkens leerde de ondervinding, dat dit niet zoo is en dat wij ons slechts (vooral in verband met de werking van het cellulaire stelsel) in een overgangstoestand bevinden.

Z. Exc. antwoordt alnu op de bepaald gedane vragen. In antwoord op den heer Insinger geeft hij te kennen, dat de uitdrukking van art. 19 overeenkomt met die in den C. P. De jurisprudentie heeft uitgemaakt, dat onze kolonien van weldadigheid beschouwd moeten worden als een algemeen gesticht voor alle bedelaars, waar ook bedelende gevonden. Op de vraag van den heer de Kempenaer antwoordt de Minister, dat het verlijf in een bedelaars-gesticht nimmer als eene straf is beschouwd geworden. De tijdsbepaling moet niet door den regter, maar door het bestuur der inrigting zelve bepaald worden, welke administratie er belang bij heeft om de bedelaars te ontslaan. Ten slotte antwoordt hij nog op eene bedenking van den heer Insinger, dat de bedelarij in 't algemeen altijd moeilijker geheel zal zijn te keeren. Maar zijne ondervinding is, dat als er van de 300 bedelaars, 20 gevat worden, de overige 280 verdwijnen. Met de kleine kinderen is het moeilijker, omdat men die niet straffen kan. Wat doet men? Men brengt ze op en waarschuwt de ouders en als dat 2 of 3 maal herhaald wordt, dan bespeurt men daarvan de goede werking.

Bij stemming wordt het ontwerp aangenomen met 26 tegen 4 stemmen. — Tegen de heeren: van Swinderen, Tonckens, van Eysinga en Bosch van Drakestein.

De beraadslagingen worden geopend over het ontwerp, houdende uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters.

De heer TONCKENS zegt, dat het gevoelen in § 1 van het verslag uitgedrukt, ook de reden is voor zijne afstemming. Hij zal die bedenkingen niet herhalen, maar als hoofdbezwaar opgeven: de waarneming van het Openb. Min., zoo als dit thans plaats heeft, door de burgemeesters van de hoofdplaatsen der kantons.

De heer COST JORDENS ontwikkelt zijne denkbeelden tot regeling zijner stem. Hij heeft geen bezwaar tegen de uitbreiding van den werkkring der kantonregters. De vraag, of er bij de kantonregters eene genoegzame mate van kennis aanwezig is voor den uitgebreiden werkkring, die hun zal worden opgedragen, beantwoordt hij toestemmend.

De heer VAN DAM VAN ISSELT brengt een wensch in het midden, ten aanzien van de wijze van belooning der kantonregters. Hij geeft namelijk in overweging, of het niet de waardigheid der regterlijke magt niet meer zou overeenkomen, dat de kantonregters en de griffiers eene vaste bezoldiging erlangden.

De MINISTER VAN JUSTITIE, ontveinst het zich niet, dat het tegenwoordig ontwerp hemelsbreed verschilt van het oorspronkelijke, dat na het onderzoek bij de Tweede Kamer gehouden, aanmerkelijk is gewijzigd; dit tegenwoordig ontwerp is slechts eene herstelling van de regtsmagt der kantonregters, zoo als die vóór de invoering der regterlijke organisatie bestond. Het denkbeeld, om de kantonregters en de griffiers niet meer door het publiek zelf, maar door den staat te doen bezoldigen; zal bij de regterlijke organisatie niet meer volgehouden worden. Wat nu het ontwerp zelf betreft, schijnt het voornaamste bezwaar thans te zijn in de waarneming van het openb. Min. door de burgemeesters. In het algemeen moet hij den openb. Min. dat men bij den laagsten trap der jurisdictie moet alle waarborgen kan erlangen, die bij de hogere collegiën bestaan. Voorts hebben zij, die vóór de invoering der gemeentewet benoemd werden, het gevoelen, dat zij niet het Openb. Min. werden belast. De Minister antwoordt, dat dit evenwel het geval was, want er geen uitvoering is gegeven aan art. 62 in verband met art. 292 der gemeentewet. Wat den wensch tot tegemoetkoming van sommige burgemeesters aangaat, moet hij erkennen, dat hij gelooft, dat dit wel eens billijk is. Hij zal zijne begroting voor kleine uitgaven raadplegen en in overweging nemen, om hun althans de onkosten te vergoeden. Het kan dan later een punt van overweging uitmaken, of men niet bij de Staats-

begroting eenigzins verder behoorde te gaan. Ten slotte merkt hij op, dat het hem toeschijnt, dat deze wet de kleine delicten zal doen verminderen en de politie ten platte lande in de hand werken, want men zal nu niet worden weerhouden aangiften te doen van kleine delicten, gelijk dit vroeger het geval was, omdat men vreesde naar de hoofdplaats van het arrondissement te moeten gaan. Ook zal een onderzoek in loco strekken tot het verschaffen van spoediger regt.

In omvraag gebragt, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 23 tegen 7 stemmen. Tegen de heeren: Bosch van Drakestein, van Rijkevorsel, van Andringa de Kempener, van Swinderen, van Wessem, Tonckens en van Eysinga.

De Kamer is daarna tot nadere bijeenroeping gescheiden (als zijnde al de aanhangige wets-ontwerpen aangenomen).

's Gravenhage, 27 Junij.

Z. M. heeft den majoor F. F. J. H. baron van Heeckeren van de Cloese, van het reg. rijdende artillerie benoemd tot HD. adjudant in buitengewone dienst.

* In de zitting van den gemeenteraad alhier van heden is o. a. ingekomen eene voordragt van de plaatselijke schoolcommissie, ter vervulling der vacerende plaats door het genomen ontslag van den heer Mr. J. A. Mutsaers. Die voordragt bestaat uit de heeren: Mr. E. J. H. Borret, lid van den Raad van State; Mr. C. D. Beels, raadsheer in het Prov. gerechtshof in Zuidholland, en Mr. B. H. M. Hanlo, advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden. Wordt ter inzage gelegd; zullende men zich op de hoogte der zaak stellen, ten einde in eene volgende vergadering tot vervulling der bestaande vacature over te gaan.

Wordt uitgebragt een prae-advies van Burgemeester en Wethouders op het adres van de afdeeling 's Gravenhage van de vereeniging tot bevordering der Nijverheid, ter bekoming van een lokaal, in te rigten tot industrie-school. Het prae-advies strekt, om het schoollokaal op de Voldersgracht tot eene industrie-school aan de Vereeniging af te staan. — Wordt ter lezing gelegd, om daarover in eene volgende vergadering te delibereren.

Is ingekomen een voorstel van Burg. en Weth. tot afschaffing van het stembureau te Scheveningen, tot het inleveren van stembriefjes voor benoemingen. — Zal in eene eerstvolgende vergadering behandeld worden.

Is ingekomen een request van Delftsche schippers, beklag over eenige punten, de schroefstoomboot betreffende. — Wordt ter afdoening gesteld in handen van Burgemeester en Wethouders.

Zijn ingekomen requesten van de heeren Mr. P. C. Visser, en S. C. J. van Aalst, om voor den post van gemeentelontvanger in aanmerking te komen. Worden ter lezing gelegd.

Zijn ingekomen requesten van de heeren J. Spille en J. van Son, om in aanmerking te komen voor de betrekking van gemeente-geneeskundige voor de behoeftigen te Scheveningen, in plaats van den heer Hoos, overleden en een ander van de wed. Hoos, om met behoud van het tractement van wijlen haren man, een deskundige in de zaak op te nemen, ten einde haar daardoor in de gelegenheid te stellen, om, wanneer zich een bekwaam persoon tot overneming der zaak zal hebben gepresenteerd, de zaak ten voordeeligste te kunnen quiteren. — Al die requesten worden ter inzage gelegd.

Is ingekomen een request van eenige uitgevallen choristen van het Fransch tooneel, verzoekende, dat de Raad een middel herame ter tegemoetkoming in hunne ongelukkige omstandigheden. Ter afdoening gesteld in handen van Burg. en Weth.

Wordt ter tafel gebragt een voorstel van de commissie over de Stads-bank van Leening tot het daarstellen van eenige bezuiniging in de inrigting en eene meer evenredige bezoldiging der beambten. Wordt ter lezing gelegd.

Het contract met het bestuur van den Veenpolder over afstand van beheer van het gedeelte van dien polder, binnen de grachten van 's Gravenhage gelegen, wordt, zonder discussie, goedgekeurd.

Mede wordt, zonder discussie, goedgekeurd het door de commissie van bestuur der Bank van Leening uitgebragt rapport op de aanmerkingen van Gedeputeerde Staten over de hulpkantoren.

Wordt besloten het goedgekeurde reglement op de belasting van het haven-, lig- en kaaigeld in werking te brengen met 1 Aug. aanst.

Op het adres van den heer Mr. J. L. T. C. van Oldenbarneveld, genaamd Witte Tulligh, verzoekende 1o. een eervol ontslag als ontvanger der gemeente en 2o. in het genot van pensioen te worden gesteld, wordt met algemeene stemmen besloten, hem met 1o. October aanst. het verlangd eervol ontslag te verlenen; doch, wat het tweede punt betreft, het adres gesteld in handen van burg. en weth. ter fine van preadvys. Dit laatste is besloten met 23 tegen 3 stemmen.

Eindelijk zijn tot leden der Commissie tot de voorloopige opneming der rekeningen van gesubsidieerde administraties over 1853 benoemd: Collot d'Escury, Meijer en Hattinga Raven, dezelfde heeren als ten vorigen jare waren benoemd voor de rekening van 1852.

* De Hooge Raad der Nederlanden heeft heden eene plegtige algemeene en openbare vergadering gehouden, waarin de nieuw benoemde raadsheer, Mr. J. D. W. Pape, als zoodanig is geïnstalleerd en zitting genomen heeft. Het voorzitterschap werd bij deze gelegenheid, tengevolge der ongesteldheid van den heer president, waargenomen door den vice-president van den Raad, den heer Mr. Op den Hof.

Zowel de heer procureur-generaal Mr. G. A. G. van Maanen als de vice-president hebben bij deze plegtigheid

aanspraken gehouden, waarin zij herinnerd hebben dat de nieuwbenoemde raadheer optrad in plaats van den heer Mr. J. A. Mutsaers, die andermaal met een hoog staatsambt was bekleed. Na voorlezing der acten van benoeming van eedsaflegging van den nieuw benoemden, en nadat aan den proc-gen., van zijn genomen requisitoir ten deze acte was verleend, heeft de heer Mr. J. D. W. Pape, als raadsheer in den Hoogen Raad zitting genomen, waarna deze plegtige zitting werd gesloten. Onder de aanwezigen merkte men op den heer Mr. D. W. C. Keuchenins, raadsheer in het Hoog-Geregtshof van Nederlandsch Indie.

* In de residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de l'Europe* afgestapt, de heer van Nes, gewezen vice-president van den Raad van Nederl. Indie.

Nog is alhier aangekomen en aan het *Hôtel de Bellevue* afgestapt, Mr. Gibson, hoofd-officier in Amerikaansche dienst.

* Heden morgen heeft de luit.-generaal Verhorst, op de voorplaats der kazerne, eene inspectie gehouden over het 1e bat. van het regiment Grenadiers en Jagers; het heeft aldaar eenige manoeuvres uitgevoerd, waarna, in tegenwoordigheid van den generaal, heeren officieren theoretisch werden onderhouden.

* De persoon, die jl. Zaterdag morgen in de sloot langs de Kockamp verdronken gevonden is, is gebleken te zijn zekere B., muzikant, wonende te Delft. Zijne vrouw met kinderen bevonden zich in een klein logement alhier. Armoede en gebrek schijnen de oorzaken van dit ongeval te zijn.

Gisteren had te Amsterdam plaats de jaarlijksche algemeene vergadering van aandeelhouders in de Nederlandsche Rijnspoorweg-maatschappij. Uit het verslag van den toestand der maatschappij over het afgelopen boekjaar blijkt, dat de ontvangsten van den weg hebben beloopt f 747,089.50½ en de overige ontvangsten f 3602,02½. De locomotieven hadden 313,073 Ned. mijlen doorloopen. Het bedrag der exploitatie-kosten is, in verhouding tot de ontvangsten 41½ p. ct. Het saldo der inkomsten-rekening stelt f 97,014.11.27 beschikbaar voor eene tweede halfjaarlijksche uitkeering van f 1 per aandeel, terwijl er alsdan nog f 3,510.27½ voor de volgende dienstrekening overblijft. De onteigening voor den weg naar Duitschland is bijna afgelopen. De toegestane som van f 960,000 is sedert 10 October 1852 niet uitgegeven. Verder bleek, dat alles in den besten toestand verkeerde. De heer L. Splitgerber heeft als lid der directie bedankt; deze betrekking zou op voorstel van den heer Below niet vervuld worden. De aftredende leden der directie, H. leden en Landie en de zeven commissarissen werden bij acclamatie herkozen. De balans werd goedgekeurd en bepaald, dat er f 1 per aandeel zou worden uitgekeerd. Voorts werd bij acclamatie aangenomen het voorstel tot uitkeering eener rente van 5 p. ct. over de zevende storting, en om aan de aandeelhouders, die bij eene volgende storting binnen den bepaalden tijd aan hunne verplichtingen voldoen, mede 5 p. ct. uit te keeren, hoogstens voor een jaar. Daarna werd de vergadering gesloten.

De gemeenteraad van Amsterdam heeft in zijne zitting van gisteren met 18 stemmen tegen 4 besloten, zich te vereenigen met eene door de Minister van Binnenlandsche zaken voorgestelde wijziging van art. 11 der vastgestelde verordening op het bakken en verkoopen van brood, waardoor vernietiging van die verordening is voorkomen.

Voorts werd met 21 stemmen tegen 4 besloten, op voorstel van den heer van Bosse, dat de stad f 16,000 zou bijdragen van de benoedigde som van f 51,000, als onkosten vallende op de aanvaarding van het legaat van den heer van der Hoop, het kostbaar kabinet schilderijen, indien de overige f 40,000, door vrijwillige bijdragen, den 3 Julij a. s., des middags ten 12 ure waren bijeengebragt. Een voorstel van den heer Santhagens om de bijdrage van wege de gemeente tot f 25,000 te verhoo-gen, werd met 16 stemmen tegen 9 verworpen. De commissie heeft reeds f 16,000 ruim bijeen gezameld, terwijl de 4 eerste onderteekenaars der circulaire aanbieden, die som tot f 20,000 aan te vullen.

Overmorgen (Donderdag) zal van de werf in de Oostenburger voorstraat te Amsterdam, het door de heeren P. van Vlissingen en Dudok van Heel, gebouwde ijzeren fregat *Amsterdam*, van stapel loopen; dit schip is gebouwd voor rekening van de heeren L. Bienfait en Zn. te Amsterdam.

Ten behoeve van de noodlijdenden in de Molukken, die tengevolge van aard- en zeebevingen in November 1852, in hunne bezittingen zijn getroffen, zijn bij het Departement van Koloniën nog ontvangen, door tusschenkomst van den Heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht f 250. De vroeger vermelde giften, bedragen: f 9842.77, zoodat het totaal tot heden beloopt f 9845.27.

Men verneemt, dat de heer M. C. de Crane, burgemeester van Zierikzee, zijn ontslag als zoodanig zal vragen, terwijl de heer Jhr. W. D. de Jonge in de zitting van den 21 dezer, zijn ontslag als wethouder en lid van den raad der gemeente heeft ingezonden.

Den 24 dezer zijn nog eenige korporaals bij het instructie bataillon te Kampen, tot onderofficieren voor het leger in Oost-Indië bevorderd. In de afgelopen week kwamen weder ongeveer 30 rekruten bij dat bataillon aan.

Bij Kon. besluit van 15 Junij (*Staatsblad* no. 87) wordt met het oog op de bepalingen der artt. 58 en 94 der ge-

meentewet, vernietigd het besluit van den gemeenteraad van Nijmegen, in zijne vergadering van 21 April genomen, waarbij is verklaard, dat de Wethouders aan de leden van den Raad toegekend presentiegelden zullen deelen.

* Met den telegraaf uit Antwerpen van 26 dezer het volgende gemeld:

Heden werd alhier met de vastgestelde plegtige internationale Nederlandsch-Belgische spoorweg door den heer Borret, commissaris des Konings in de provincie Noord-Brabant, en den Heer van den hoofd-ingenieur van den waterstaat, zijn, in naam Nederland, en door den Heer Hoornbecque, in naam België, bij die gelegenheid warme toespraken gehouden, die sprekers wezen op de verbroedering en vereeniging die thans tusschen de beide rijken waren tot stand men en op de zegeningen, die door duizenden van den Hemel zouden worden afgesmeekt.

* De met den overlandpost verzondene tijding Batavia van 9 Mei zijn den 25 dezer te Triest ontvangen. Volgens een telegr. berigt, hebben zij geen nieuws.

De Engelsche admiraal Stieling was met twee schepen vertrokken, om de Russische flotilje, te verlaten heeft, op te zoeken.

Leijden, 26 Julij. Heden promoveerde tot de rechten, de heeren H. B. van Davelaar van en J. J. de Meijer, van Voorburg, beiden na verlaten heeft, op te zoeken.

Hoorn, 26 Junij. Op eene ongelukkige vergadering tegen den avond een veelbelovend jonkman zijn dood. Hij was winkelbediende alhier, en zegt, eenige zoon eener weduwe in Duitschland met eenige vrienden aan den zeekant zich baden. Iggelijk kon geen van allen (zij waren met hem zwemmen; onze jongeling, die wellicht door de beenen, of door eenig ander toeval, overval geraakte in eene der aldaar onbekende diepten, zoogenaamde welput, en zonk daarin voor de ommakkers, die hem geen hulp konden toebrengen. Zoo eindigde dus een jongmenschen, die wellicht uitzigt eener bedroefde weduwe was, ongelukkig veelbelovend leven. Eerst een uur later werd zijn een soldaat opgeliaald.

223ste Nederlandsche Staats-Lo

10e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

N°. 3518, 5090, 13637 en 15116 ieder f 100

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 27 Junij 1854.

Nederland. Pct.	Rusland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½	58½
Dito Certificat. 3	70½ ¾
Dito Dito .. 4	88½ ¾ 1/16 ¾
O. I. Leening. 4	
Amort. Syndic. 3½	
Hand.-Maats. 4½	
Belgie.	
Certificaten. 2½	
D ^o Rothschild. 2½	
Frankrijk.	
Obligatiën. 3	
Spanje.	
Nieuwe. 1	19½ ¾
Dito Buitenl. 3	
D ^o Binnenl. 3	36½ ¾ 1/16 ¾
Bew. Sp. Com. 4½	
Amort. Schuld.	
Portugal.	
Londen nieuwe. 5	36½
Dito uitgest. 4	

Mexic., te Londen, 3 pct. 22½; dito Onb. te Londen p. s. 100 2½ pct. 17½; dito Uitg. 6½

Zonder dat handel of variatie heden van groot belang verkeerde de markt heden in eene algemeen gunstige

FRANKFORT, Maandag 26 Junij. 5 pct. 117½; 3 pct. Spanje binn. 36½; 1 pct. dito 19½; 117½; dito Parijs 94; dito Ween. 92.

LONDEN, Maandag 26 Junij. Consols op t. 90 Mexico N. 3 pct. 24½, 24½; Peru N. 4½ pct. Ecuador 3½ à 4½; Sardinië 5 pct. 85, 85; Spanje 20, 20; dito 3 pct. buit. 40½, 40½; dito Certificat. dito Passive 4½, 4½; Russen 4½ pct. 85, 85; 97, 97; Holl. 4 pct. 90, 90; dito 2½ pct. 61, 61

PARIJS, Maandag 26 Junij. Fr. 4½ pct. op t. 90 3 pct. 73; Sp. Binn. 3 pct. 37½; dito 1 pct. 117½

WEENEN, Maandag 26 Junij. N. Metall. 86½ 90½; Bankactien 1282; Zilver 31; Goud 361 den 12.38; dito Parijs 153.

MADRID, Vrijdag 23 Junij. Sp. binn. 3 pct. nieuwe 1 pct. 19½.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.